

مرکز مطالعات استراتژیک و منطقی
د ستراتژیکو او سیمه ییزو څېړنو مرکز

تحليل هفته

شماره: ۲۷۹ (از ۱۷ الی ۲۴ قوس ۱۳۹۷ هـ ش)

این نشریه مجموعه تحلیل رویدادهای مهم سیاسی، امنیتی، اقتصادی و اجتماعی هفته‌وار است که به زبان‌های پشتو، دری، انگلیسی و عربی، توسط مرکز مطالعات استراتژیک و منطقی تهیه و نشر می‌گردد، تا نهادهای سیاست‌گذار و پالیسی‌ساز از آن استفاده نمایند.

آنچه در این شماره می‌خوانید:

مقدمه ۲

راه لاجورد و اهمیت آن برای افغانستان و منطقه

راه لاجورد ۴

اهمیت راه لاجورد برای افغانستان ۴

اهمیت راه لاجورد برای کشورهای منطقه ۵

په افغانستان کې د داخلي کېوالو وضعیت او اړتیاوې

داخلي کېوال ۸

د داخلي کېوالی لاملونه ۹

د خلکو د بې‌خایه کېدو پایلې ۱۰

د داخلي کېوالو په اړه څه کول پکار دي؟ ۱۰

مقدمه

د ملي يووالي حکومت په دوره کې د ترانزيتي سوداګرۍ د لارو متنوع کول، په اقتصادي ډګر کې د دغه حکومت له لاسته راوړنو بلل کېږي، چې په دې برخه کې يو ګام هم تېره پنجشنبه په هرات ولايت کې د لاجوردو لارې له پرانيستلو سره واخيستل شو او له دې لارې به سوېلي اسيا له اروپا سره ونښلول شي.

د لاجوردو لارې د پرانيستې په مراسمو کې، چې د ترکيې، ترکمنستان، ازربايجان او يو شمېر نورو هېوادونو استازو پکې برخه اخيستې وه، ولسمشر غني وويل، چې افغانستان د کابو يوې نيمې لسيزې وړاندې په خپر د ترانزيت او سوداګرۍ په برخه کې نور نو له انزوا څخه راوتلی دی. خو دا چې د لاجوردو لاره په ترانزيتي او سوداګريز ډګر کې د افغانستان او سيمې لپاره څومره اهميت لري او لا هم په دې برخه کې څه ننگونې شته دي، هغه موضوعات دي چې د ستراتېژيکو او سيمه ييزو څېړنو مرکز د دې اوونۍ د تحليل په لومړۍ برخه کې پرې شننه لولۍ.

د تحليل دويمه برخه مو په بيا په هېواد کې داخلي کډوالو او د دغو کډوالو وضعیت ته ځانګړې کړې ده. په هېواد کې امنيتي او اقتصادي ستونزې د دې لامل شوې، چې هره ورځ زرګونه افغانان د هېواد په بېلابېلو سيمو کې د خپلو کورونو پرېښودو ته اړ شي. د ملګرو ملتونو د بشري مرستو د همغږۍ ادارې (اوچا) تازه راپور ښيي، چې د افغانستان نژدې نيمايي نفوس په هغو سيمو کې ژوند کوي، چې په لوړه کچه وسله والې شخړې او ناامنی پکې دي او د طبيعي افاتو او بې وزلۍ ترڅنګ، دغه وضعیت هم له داخلي کډوالو سره د بشري مرستو اړتيا خورا لوړه کړې ده. دا چې په هېواد کې د کورنيو بې ځايه شوو شمېر، وضعیت او لاملونه څه دي، هغه پوښتنه ده چې د نورو پوښتنو ترڅنګ د تحليل په دې برخه کې ځواب شوې ده.

راه لاجورد و اهمیت آن برای افغانستان و منطقه

رئیس جمهور اشرف غنی راه تجارتي و ترانزیتی لاجورد را هفته گذشته (۱۳/۱۲/۲۰۱۸) رسماً در هرات افتتاح کرد. با افتتاح رسمی این راه، پس از مدت‌های زیادی برای نخستین بار اموال افغانی یک بار دیگر به واسطه ۹ لاری از «راه لاجورد» که اصلاً یک بخش راه تاریخی ابریشم است، به سمت ترکیه حرکت کرد.

طرح «راه لاجورد» ابتکار افغانستان است و توافقنامه آن میان افغانستان، ترکیه، ترکمنستان، آذربایجان و گرجستان در هفتمین کنفرانس ریکا (RECCA) در سال ۲۰۱۷م، میان نماینده‌گان هر پنج کشور به امضاء رسیده است.

افغانستان یکی از کشورهای محاط به خشکه است و جهت تجارت و رهایی از محتاج بودن به یک یا دو کشور منطقه، یکی از نیازهای مهم این کشور است که در این زمینه در رابطه به افتتاح راه لاجورد خوشبینی‌های زیادی وجود دارد.

پیشنه راه لاجورد، اهمیت این راه برای افغانستان و منطقه و این که کدام چالش‌ها و فرصت‌ها در این زمینه موجود است؟ موضوعاتی اند که در این تحلیل روی آن بحث می‌کنیم.

راه لاجورد

براساس مطالعات نهادهای مستقل، مسیر راه لاجورد یکی از مسیرهای ترانزیتی آسیا - اروپا است که تاریخچه آن به بیش از دو هزار سال می‌رسد و در اصل یکی از مسیرهای مهم راه ابریشم بوده است. در آن زمان سنگ‌های قیمتی افغانستان به شمول لاجورد از معادن بدخشان از همین مسیر به اروپا، بالکان و کشورهای سواحل مدیترانه صادر می‌شد و به همین دلیل نام این مسیر نیز «راه لاجورد» انتخاب شده است.

طرح «راه لاجورد» در سال ۲۰۱۴م به ابتکار افغانستان با کشورهای ذیدخل (افغانستان، ترکمنستان، آذربایجان، گرجستان و ترکیه) در میان گذاشته شد که از سوی کشورهای منطقه مورد توجه و استقبال قرار گرفت. راه لاجورد که از بنادر آقینه ولایت فاریاب و تورغندی ولایت هرات در افغانستان آغاز می‌شود، از مسیر بندر «ترکمن‌باشی» کشور ترکمنستان، شهر «باکو» آذربایجان و منطقه تفلیس گرجستان به دریای سیاه و بعداً با گذشتن از کشور ترکیه، افغانستان را به آب‌های آزاد و اروپا وصل می‌کند.

مسیر ترانزیتی و تجارتي راه لاجورد که از طریق سرک و خط آهن، افغانستان و کشورهای آسیای جنوبی را به کشورهای اروپایی وصل می‌کند، برای کشوری چون افغانستان که محاط به خشکه است، یکی از کوتاه‌ترین و مطمئن‌ترین راه‌های ترانزیتی به هدف اتصال به اروپا محسوب می‌شود و می‌توان این گام را یکی از دست‌آوردهای مهم حکومت افغانستان در رابطه به متنوع کردن راه‌های ترانزیتی و تجارتي افغانستان با کشورهای مختلف منطقه و جهان محسوب کرد.

اهمیت راه لاجورد برای افغانستان

افغانستان یک کشور محاط به خشکه است و نیاز دارد تا برای ترانزیت و تجارت خود مسیرهای خوبی به آب‌ها پیدا کند. چالش‌های سیاسی، امنیتی و سایر مشکلات ترانزیتی در مسیر بحر هند برای افغانستان، باعث شد تا این کشور در جستجوی راه‌های بدیل برای رسیدن به بحر و ارتباط با کشورهای صنعتی و سایر کشورهای جهان شود. در این زمینه راه لاجورد یکی از بدیل‌های مهم برای افغانستان به شمار می‌رود. بنابراین، اهمیت راه لاجورد را می‌توان در چند نکته ذیل بیان کرد:

نخست؛ راه لاجورد مسیر کوتاه، ارزان‌تر و مطمئن‌تر برای وصل شدن افغانستان به اروپا است، چون از افغانستان تا بندر ترک‌باشی و نیز از باکوی آذربایجان تا ترکیه جاده‌های خط آهن وجود دارند.

دوم؛ بر اساس موافقتنامه راه لاجورد کشورهای ذیدخل هیچ نوع تعرفه و یا محدودیتی بالای اموال افغانی نمی گذارند و موترهای افغانستان می تواند برای بارگیری و تخلیه اموال بدون موانع گمرکی داخل هر یک از این کشورها شوند.

سوم؛ راه لاجورد باعث کاهش وابستگی افغانستان برای انتقال اموال از راه های پاکستان و ایران خواهد شد و نیز از لحاظ هزینه انتقال اموال نسبت به راه پاکستان اقتصادی است.

چهارم؛ راه لاجورد یکی از مهمترین ابتکارات منطوقی است و افغانستان با دیپلوماسی فعال اقتصادی منطوقی، از مزایان آن استفاده بیشتر خواهد کرد و در راستای سیاست های اقتصادی حکومت وحدت ملی، جهت همگرایی اقتصادی در منطقه یک دست آورد مهمی نیز پنداشته می شود.

اهمیت راه لاجورد برای کشورهای منطقه

با آنکه نبود امنیت و ثبات در افغانستان و منطقه، نبود اطمینان از همکاری برخی کشورها (ایران و روسیه) در عملی کردن این طرح، مهیا نبودن زمینه ها برای انتقال اموال و خدمات دیگر در کشورهای که می خواهند از این طرح استفاده کنند، چالش هایی اند که در برابر «راه لاجورد» قرار دارند؛ اما تعهد چین برای سرمایه گذاری حدود ۴۰ میلیارد دالر در این بخش، یک فرصت خوبی برای عملی شدن طرح راه لاجورد می باشد. همچنان بخاطری اینکه راه لاجورد یک چانس بزرگی برای کشورهای ترکمنستان، آذربایجان و گرجستان در رابطه به کاهش وابستگی آنان به روسیه است و انجام تلاش های جدی این کشورها برای عملی شدن آن به هدف داشتن مشارکت با اروپا، در این زمینه یک فرصت دیگری در این زمینه به شمار می رود.

ترکمنستان که یکی از کشورهای ذیدخل مسیر لاجورد است، چهارمین کشور بزرگ تولید کننده گاز در جهان شمرده می شود و نیاز دارد که برای رشد اقتصادی خود راه های متنوعی به خود پیدا کند. بگونه مثال تا کنون تنها گاز تولید شده ترکمنستان به بازارهای چین، روسیه و ایران راه پیدا کرده است و این بازارها نیز همواره با برخی مشکلاتی مواجه بوده است. به همین دلیل استفاده از مسیر راه لاجورد برای رسیدن اموال ترکمنستان به اروپا، مزایای زیادی برای این کشور دارد. به همین دلیل، ترکمنستان در نظر دارد تا با استفاده از راه های آبی دریای خزر و دریای سیاه، خود را به یک مسیر ترانزیتی تجارت جهانی مبدل کند و از سال ها بدینسو در ساخت و ساز راه های مواصلاتی سرمایه گذاری می کند.

آذربایجان نیز یکی دیگر از کشورهای در مسیر راه لاجورد است. این کشور که زمانی مستعمره اتحاد جماهیر شوروی بود، در حال حاضر از داشتن روابط بسیار نزدیک با روسیه کناره می‌رود و تلاش دارد خود را به کشورهای غرب وصل کند، به همین دلیل عملی شدن راه لاجورد برای آذربایجان نیز اهمیت خاصی دارد.

کشوری دیگر در این مسیر گرجستان است. این کشور با کشورهای آذربایجان، روسیه و از طریق بحیره سیاه با ترکیه وصل است و یک مسیر ترانزیتی خوبی برای انتقال گاز آذربایجان به ترکیه به شمار می‌رود، جمهوری آذربایجان، گرجستان و ترکیه برای اتصال میان همدیگر یک مجموعه‌ای از خطوط انتقال گاز، نفت و راه آهن را ایجاد کرده‌اند و برای گسترش این روابط راه لاجورد یکی از مسیرهای مهم برای این کشور پنداشته می‌شود.

علاوه این کشورها، پنجمین کشور یا آخرین کشور مسیر راه لاجورد، ترکیه است. این کشور که در صدد تبدیل شدن به یک نقطه انتقال انرژی به اروپا است، راه لاجورد برای رسیدن به هدف‌اش، یکی از مهمترین گام‌های کمک کننده شمرده می‌شود. به همین هدف ترکیه در رابطه به تطبیق پروژه راه لاجورد و انتقال اموال از این راه به اروپا، تلاش بیشتر خواهد کرد و تلاش‌های این همه کشورها برای فعال شدن و کارگیری عملی از راه لاجورد، امیدها و خوشبینی‌هایی در رابطه به آینده این مسیر را با خود دارد. پایان

په افغانستان کې د داخلي کډوالو وضعیت او اړتیاوې

د ملګرو ملتونو د بشري مرستو د همغږۍ ادارې یا اوچا (OCHA) له لوري په وروستي خپاره شوي راپور کې ویل شوي، چې سړ کال په افغانستان کې د جګړو او وچکالی له کبله شاوخوا پنځه نیم لکه افغانان له خپلو سیمو بې ځایه شوي دي. راپور دغه راز کارې، چې اوس مهال په افغانستان کې په ټولیز ډول ۶.۳ میلیونه افغانان یو ډول بشري مرستو ته اړتیا لري؛ خو په دې ډله کې ۳.۷ میلیونه یې هغه افغانان دي، چې په جدي توګه مرستو ته اړتیا لري.

په افغانستان کې له تېرو ۱۷ کلونو راهیسې د جګړو او طبیعي پېښو له امله، هر کال سلګونه زره افغانان د خپلو مېنو پرېښودو ته اړ کېږي. دغه بې ځایه شوي افغانان د هېواد ښارونو او یا هم نسبتاً امن سیمو ته ګډوال کېږي، چې هلته هم د ګڼو بشري اړتیاوو له کمښت سره مخ وي.

په افغانستان کې د داخلي بې ځایه شوو وضعیت، د بې ځایه کېدو لاملونه او دا چې په دې برخه کې څه کول پکار دي؟ هغه موضوعات دي چې دلته پرې بحث کوو.

داخلي كډوال

د جگړو او طبيعي پېښو له امله په افغانستان کې د خلکو بې ځايه کېدل او نورو سيمو ته کډوالي، له تېرو څو لسيزو راهيسې يو ستره ننگونه ده، چې افغانان ورسره لاس او گړېوان دي.

په ۲۰۰۱ کال کې پر افغانستان د امريکا له يرغل وروسته د جگړو له امله د داخلي بې ځايه شوو افغانانو شمېره ۱.۲ ميليونو تنو ته ورسېده؛ خو وروسته په افغانستان کې د امنيت له ټينگېدو سره سم دغه شمېره ۶۵۰ زره تنو ته راکمه شوه او تر ۲۰۰۶م کال پورې د افغانستان د امنيتي وضعيت د ښه والي له کبله د داخلي بې ځايه شوو شمېر همداسې مخ پر کمېدو و.

له ۲۰۰۷م کال وروسته د هېواد په يو شمېر ولايتونو کې د ناامني له زياتوالي سره سم، ورو ورو په کور دننه بې ځايه شوي کډوال هم مخ پر زياتېدو شول، چې شمېر يې د ۲۰۱۵م کال د مې تر پايه شاوخوا (۹۱۶۴۳۵) تنو ته ورسېده.

دا چې له ۲۰۱۵م کال را وروسته د افغانستان امنيتي وضعيت ورځ تر بلې مخ په خرابېدو شو، په هېواد کې يو ډول سياسي بې ثباتي رامنځته شوه، د خلکو اقتصادي وضعيت خراب او بې کاري خورا زياته شوه، نو ورسره جوخت د افغانستان د ننه د داخلي گډوالو شمېر هم زيات شو.

په ۲۰۱۶م کال کې په توليز ډول شاوخوا ۵۰۰ زره افغانان د هېواد دننه د جگړو او طبيعي آفتونو له امله کډوال شوي وو. دغه شمېره په ۲۰۱۷م کال کې ۶۰۰ سوه زره ته لوړه شوه او د "اوچا" اداري د وروستي راپور پر بنسټ د ۲۰۱۸م کال په تېرو ۱۱ مياشتو کې څه باندې ۳۰۰ سوه زره افغانانو يوازې د جگړو له کبله له خپلو سيمو نورو سيمو ته کډې کړې دي. په دغه راپور کې ويل شوي چې د بې ځايه شوو افغانانو دا شمېر که څه هم د تېر کال د همدې مودې په پرتله ۳۶.۶ سلنه را کم شوی دی، ځکه تېر کال په همدې موده کې ۴۸۲۹۰۹ افغان له خپلو سيمو کډه شوي وو؛ خو له يوې خوا اوسمهال د بشري مرستو اړتيا دوه چنده شوې او له بلې خوا په تېرو کلونو کې له خپلو مېنو را کډه شوو افغانانو ته خپلو سيمه ته د بېرته تگ زمينه نه ده برابره شوې. له همدې امله د تېرو کلونو پر بې ځايه شوو کال په کال نور بې ځايه شوي هم ورزياتېږي، چې په دې توگه په ښارونو کې يو نوی بحران رامنځته کېږي.

د داخلي کډوالی لاملونه

په افغانستان کې د داخلي کډوالی د لاملونو په اړه لاندې څو ټکي د پام وړ دي:

- **جگړه:** په هېواد کې ورځ تر بلې زیاتېدونکې ناامني او وسله والې شخړې د داخلي کډوالی یو تر ټولو مهم لامل گڼل کېږي. له تېرو ۱۷ کلونو راهیسې د داخلي بې ځایه شوو یوه ستره برخه د هېواد په امنیتي وضعیت پورې تړلې ده. د بېلگې په توگه په ۲۰۰۱ کې کله چې د جگړې میدان گرم و، نو داخلي کډوال هم زیاته وو؛ خو له دې وروسته بیا تر ۲۰۰۶م کال پورې کله چې امنیتي وضعیت ښه شو، داخلي کډوالی هم راکمه شوه. له تېرو څو کلونو راهیسې، په ځانگړې توگه د ملي یووالي حکومت له راتگ سره له دې امله داخلي کډوالی هم زیات شول چې جگړو زور واخیست، د خلکو پر کورونو او کلیو بمباری زیاتې شوې او په لرې پرتو سیمو کې سیمه ییزو زورواکانو او ناقانونه وسله والو د خلکو ځورول پیل کړل.
- **طبیعي آفتونه:** په افغانستان کې د داخلي کډوالی یو بل ستر لامل طبیعي آفتونه گڼل کېږي. د مختلفو طبیعي پېښو، لکه وچکالي، سیلابونه یا د ځمکې ښویېدنې له کبله هم د هېواد دننه یو شمېر کورنۍ داخلي کډوالی ته مجبورې شوې دي. د ملگرو ملتونو د بشري مرستو د همغږۍ ادارې یا "اوپا" په یوه میاشتني راپور کې - چې د ۲۰۱۸ کال د اپرېل په وروستۍ نېټه نشر شوی - ویلي، چې سرکال په افغانستان کې وچکالی د هېواد په دوه پر درې برخې یا ۲۰ ولایتونو اغېزه کړې او کابو دوه میلیونه تنه د خوراکي توکو له سخت کمښت او لوړې سره مخ دي.
- **فقر او بې کاري:** د افغانستان دننه د کډوالی یو لامل بې کاري او فقر دی. د فقر او بې کاري له کبله د افغانستان د مختلفو سیمو خلک د نورو ولایتونو ښارونو، په تېره بیا پلازمېنې کابل ته په دې هیله را کډه کېږي، چې په ښاري سیمو کې کاري فرصتونه زیات دي؛ خو له همدې امله په ښارونو کې نفوس زیاتېږي او د نفوس له زیاتوالي سره جوخت مختلفې ستونزې هم را پیدا کېږي.

د خلکو د بي ځايه کېدو پايلې

په افغانستان کې له خپلو اصلي مېنو د افغانانو بي ځايه کېدل گڼې ستونزې را ولاړوي. يو هغه ستونزې دي چې پخپله همدې داخلي کېدوالو ته متوجه دي او بل هغه ستونزې دي چې د دوی له لوري ټولني او نورو خلکو ته متوجه وي.

له خپلو اصلي مېنو ګډه کېدل له يوې خوا د همدې کېدوالو شته مېنې خاره کوي، هلته يې زراعت او کاروبار له منځه وړي، له بلې خوا، دغو کېدوالو او د دوی اولادونو ته هم گڼې رواني او جسمي ستونزې پيدا کوي. ځکه دوی چې د نورو سيمو له حالت سره عادي کېږي وخت نيسي او په دې توګه له زده کړو او نور بشري اړتياوو هم بې برخې کېږي. دغه راز د کورنيو د سرپرستانو بې کاري او بې وزلي ددې سبب کېږي چې دوی شاقه کارونو ته مخ کړي او په ښارونو کې د خپلو کورنيو لپاره روزي پيدا کړي. همدا اوس مور په کابل ښار کې وينو چې سلگونه ماشومان په شاقه کارونو بوخت دي. دوی ډېری د هغو کورنيو غړي دي چې له نورو ولايتونو د جگړو او ستونزو له امله پلازميني کابل ته راغلې دي.

له بله اړخه، په ښارونو کې هم د دغو کېدوالو ډېرېدل د گڼو ستونزو د را پيدا کېدو لامل کېږي. د ښارونو ظرفيت کم دی او د نفوس ډېرېدل د دې سبب کېږي چې په ښارونو کې برېښنا او اوبه کمې شي او صحي ستونزې زياتې شي. دغه راز د نفوس د زياتوالي له امله امنيتي وضعيت په سمه توګه نه کنټرولېږي او په پايله کې يې جنايي پېښې زياتېږي.

د داخلي کېدوالو په اړه څه کول پکار دي؟

په روانو حالاتو کې د جگړو او تاوتریخوالي او دغه راز د وچکالی له امله گڼو افغانانو د ژوند کولو اساسي اسانتياوې له لاسه ورکړې دي، بشري اړتياوو او خدمتونو ته لاسرسی محدود شوی چې له امله يې دوی له گڼو ستونزو سره مخامخ دي.

په داسې حال کې چې په افغانستان کې د ژمي له را رسېدو سره ورځ تر بلې هوا سپرېږي او که چېرې اړمنو کسانو ته مرستې ونه رسېږي، ممکن له سخت حالت او ستونزو سره مخ شي، پر همدې اساس اړتيا ده چې افغان حکومت د هېواد دننه بې ځايه شوو وگړو د ژوند خونديتوب امکانات برابر کړي. د دې تر څنګ اړتيا ده چې افغان پانگه وال وهڅول شي، خو د مرستو ترڅنګ د بي ځايه شوو لپاره کاري فرصتونه هم برابر کړي.

پر دې سربېره اړتيا ده چې افغان حکومت د بې‌خايه‌شوو وگړو د اصلي سيمو امن کولو په برخه کې لاس په کار شي؛ بې‌خايه‌شوو افغانانو ته بېرته په خپلو کورونو او سيمو کې د ژوند کولو زمينه برابره کړي. له دې سره به نه يوازې دا چې د داخلي کډوالو ستونزې حل شي، بلکې په ښارونو کې به هم د گڼو ستونزو مخنيوی وشي.

له دې ټولو سره سره که څه هم افغان حکومت له بې‌خايه‌شوو کورنيو سره د همکارۍ او لاس نيوي په خاطر له کافي بوديچې سره مختلفې ادارې لري او دغه ادارې سره له دې چې له بې‌خايه‌شوو سره په مختلفو برخو کې مرستې کوي؛ خو د نورو دولتي ادارو په شان دغه ادارې هم له فساد څخه پاکې نه دي او له همدې امله ډيری وخت مرستې اړمنو کسانو ته نه رسېږي.

پای

ارتباط با ما:

ایمیل: info@csrskabul.com - csrskabul@gmail.com

وب سایت: www.csrskabul.net -- www.csrskabul.com

شماره تماس دفتر: (+93) 202564049 - (+93) 784089590

zi.shirani@gmail.com

(+93) 764747548

محقق و مسؤول تحليل هفته: ضياء الاسلام شيراني

ahmadshahr786@gmail.com

(+93) 784249421

محقق و مسؤول نشر تحليل هفته: احمدشاه راشد